

Bilag 7.

DANSK ULYKKESFORSIKRINGS FORENING.

Den 27. November 1922.

Lovforsikringsgruppen
(Gruppe A).Til Arbejderforsikrings-Raadet,
hersteds.

I Anledning af Arbejderforsikrings-Raadets Skrivelse af 18. ds. skal man oplyse følgende:

Da Loven af 6. Juli 1916 traadte i Kraft blev Præmien for Forsikring af et kvindeligt Tyende sat til 5 Kr. helaaarlig. Herved var imidlertid at bemærke, at der ydedes 10 pCt. Rabat for 10-aarig Tegning, saaledes at Præmien i de aldeles overvejende Tilfælde blev 4 Kr. 50 Øre, samt at der ikke opkrævedes noget Tillæg for ekstra Hjælp i Husholdningen, saasom til Vask, Rengøring, Strygning, Opvartning, Vinduespuddning etc.

For tilfældig Medhjælp beregnedes en Præmie af 3 Kr. aarlig uden Hensyn til det Omfang, hvori Medhjælpen benyttes, men dog saaledes, at Præmien kun udgjorde 2 Kr., naar Arbejdstiden ikke oversteg 300 Timer aarlig.

Efter at Loven af 28. Juni 1920 var traadt i Kraft, hvorved Erstatningssummerne blev meget væsentlig forhøjet, forhøjedes Præmierne fra 5 til 10 Kr. (4 Kr. 50 Øre—9 Kr.) og fra 3 til 6 Kr.

Da man imidlertid af statistiske Oplysninger og som Følge af det begyndende Prisdald var blevet opmærksom paa, at disse Præmier var for høje, har man fra 1. April 1921 nedsat dem saaledes, at Præmien for kvindeligt Tyende i og udenfor København blev 7 Kr. 50 Øre (praktisk talt 6 Kr. 75 Øre) og for tilfældig Medhjælp 3 Kr., idet dog sidstnævnte Præmie reduceres til 1 Kr. 50 Øre, naar Arbejdstiden ikke overstiger 100 Timer aarlig.

Ved en yderligere Revision, der er foretaget, og som vil komme til Anvendelse ved næste Opkrævning, er Tjenestepigepræmien atter nedsat for Forsikringer udenfor København til 5 Kr. (altsaa reelt 4 Kr. 50 Øre), for Halvdagspige er Præmien fastsat til 4 Kr. (3 Kr. 60 Øre), medens de fornævnte Præmier 7 Kr. 50 Øre (6 Kr. 75 Øre) for kvindeligt Tyende i København og 3 Kr. resp. 1 Kr. 50 Øre for tilfældig Medhjælp bibeholdes uforandret. For ekstra Hjælp i Husholdningen til Vask, Rengøring etc. betales heller ikke nu nogen Tillægspræmie.

Der er i Raadet ved mundtlig Forhandling gjort Rede for de Grunde, der bevirker, at man indtil videre ikke kan gaa med til at nedsætte Præmien 3 Kr., resp. 1 Kr. 50 Øre, for tilfældig Medhjælp — særlig at Inkassationen af slige smaa Præmier koster en væsentlig Del af disse.

Desuden koster det Arbejde til de sociale Loves Gennemførelse, der for et utilstrækkeligt Vederlag er paalagt Selskaberne, saa meget, at Selskabernes Udbytte af disse Forsikringer er langt ringere end det muligvis ser ud til, naar man alene ser hen til de Skader, der er sket. Endelig har man ikke Erfaring nok for Risikoens egentlige Størrelse, idet enkelte Skader med de nu bestaaende høje Erstatningssummer meget let kan give et andet Billede af de ommeldte Forhold, ligesom man ikke endnu ved, hvad det vil koste Selskaberne at betale alle Skader, der indtræffer i Tilfælde af, at Arbejdsgiveren ikke har forsikret sin Medhjælp (jfr. Lovens § 21).

Ærbødigst

P. B. V.

Chr. Hede.

M. Steenholdt.